

THÀNH - KINH

BÁO

Sưu-v. *Mao Bourane*

NĂM THỨ 1

FÉVRIER, 1931

SỐ 2

TÒA SOẠN BÁO:

Số 1, Phố Nguyễn-Trãi
Hà-nội, Bắc-kỳ

THƠ VÀ TIÊN-BẠC

Xin gửi cho Mục-sư Wm. C. Cadman
Quản-ly Thánh-Kinh Báo
Hà-nội, Bắc-kỳ

LỆ MUA BÁO:

Một năm (10 số) giá 1 p.00
Mỗi số 0 p.15
Mua báo xin trả tiền trước

GIEO GÌ GẶT NẤY!

Chúng nó đã gieo gió và sẽ gặt bão-lốc (Ô-sê 8 : 7). Ai gieo đều công-bình hưởng phần thưởng chắc-chắn (Châm-ngôn 11 : 18)

NGƯỜI đời có hai hạng: gieo gió và gieo công-bình. Trên lịch-sử đời nay hạng trước dường như sò-sò dễ thấy lắm. Bất cứ gần xa, đâu cũng có tiếng rối-loạn, nghịch Đức Chúa Trời, phá-hoại tôn-giáo, và lật đổ xã-hội. Người đời muốn dùng trăm phương ngàn kế để cải-lương xã-hội, nhưng kết-quả chỉ gặt được bão-lốc mà thôi! «Ai cày sự gian-ác và gieo đều khuấy-rối, thì lại gặt lấy nó» (Gióp 4 : 8).

Đời này là đời vật-chất. Nhiều người kiêu-ngạo khoe mình không cần Đức Chúa Trời. Họ dường muốn lấy mình làm chúa mà nản nên tình-cảnh đời mình theo ý ích-kỷ. «Kẻ ác bỏ mặt kiêu-ngạo mà rằng: Chẳng có Đức Chúa Trời: Kia là tư-tưởng của hần» (Thi-thiên 10 : 4). Có câu rằng: «Hần tưởng trong lòng thế nào, thì hần quả thế ấy» (Châm-ngôn 23 : 7). Vậy, nếu ý-tưởng người đời chỉ lo về phần vật-chất ích-kỷ, mà không suy-nghĩ đến Đức Chúa Trời và đời sau, thì dù hết sức tìm sự yên-nghỉ, cũng sẽ xói hỏng hỏng không. Sa-lô-môn làm vua một nước, thiếu gì vinh-hiền, tiền-tài, vậy mà lòng vua cũng không được yên-

ngỉ, nên chán đời mà rằng: «Kia, mọi đều đó là sự hư-không và theo luồng gió thổi, chẳng có ích-lợi gì hết dưới mặt trời» (Truyền-đạo 2 : 4-11).

Dầu loài người chỉ sống về vật-chất, không công-nhận Đức Chúa Trời, song Ngài vẫn cứ cai-trị số-phận họ mãi. Phao-lô dạy ta rằng: «Tại họ không lo nhận-biết Đức Chúa Trời, nên Đức Chúa Trời đã phó họ theo lòng hư-xấu, đặng phạm những sự chẳng xứng-đáng.... Dầu họ biết mạng-linh Đức Chúa Trời tỏ ra những người phạm các tội dường ấy là đáng chết, thế mà chẳng những họ tự làm thôi đâu, lại còn ưng-thuận cho kẻ khác phạm các điều ấy nữa» (Rô-ma 1 : 28). Máy câu đó thật tả được tình-hình những người gieo gió ngày nay.

Kia, biết bao xứ-sở có các sứ-giả của ma- quỷ đang đi gieo gió, xui dân dấy loạn, cướp của, giết người. Cứ xem tình-hình hiện-thời như vậy, thì biết mùa gặt sẽ ra thế nào. Bao nhiêu nhà-cửa êm-ấm, đồng-ruộng tốt-tươi nay đều đổ-nát tồi-tàn bởi cơn bão-lốc góm-ghê đó.

Hãy coi kết-cuộc không tránh được kia! «Chớ hề dối mình; Đức Chúa Trời không chịu khinh-dễ đâu; vì

ai gieo giống chi, lại gặt giống ấy» (Ga-la-ti 6: 7). Nên nhớ rằng dầu người gieo giống được tạm hưởng vui-sướng thế-gian, nhưng mùa gặt của họ sẽ đầy buồn-bực. «Vi tiền công của tội-lỗi là sự chết» (Rô-ma 6: 23).

Ngôi-khen Chúa, tin-dồ thật Ngài không phải là hạng người gieo giống, gặt bão-lốc; song là hạng người gieo công-bình, được phần thưởng chắc-chắn. Trong đời lo-lắng, tai-nạn, và chiến-tranh này, chỉ có một đường dẫn đến

phước-hạnh, bình-yên, ấy là tin theo Chúa, noi gót Đấng Christ. Bất luận già, trẻ, giàu, nghèo, khôn, dại, ai cũng có một số-phận, nên ai cũng phải cần đến đạo cứu-rỗi. Khi Đấng Christ ở thế-gian, Ngài buộc người trẻ tuổi giàu-có và người danh-cả nghèo-cực nếu muốn theo Ngài, thì cần phải đi chung một đường, ăn-năn dỗi lỗi để được sanh lại, hưởng phước thiên-đàng.

Ai đã sanh lại, được dựng nên người mới bởi Đức Thánh-Linh, tự-nhiên gieo sự công-bình, cũng như cây tốt ắt sanh trái ngon. «Trái của Thánh-Linh, ấy là lòng yêu-thương, sự vui-mừng, bình-an, nhịn-nhục, nhơn-từ, hiền-lành, trung-tin, mềm-mại, tiết-độ» (Ga-la-ti 5: 22). Đời tin-dồ sanh trái như thế, khác nào «bức thư của Đấng Christ, mọi người đều biết và đều đọc» (II Cô-rinh-tô 3: 2). Dầu người ngoại không biết và không đọc Kinh-thánh, nhưng khắp chợ thì quê, dầu cũng đọc được đời sống tin-dồ. Nguyên Chúa khiến đời độc-giả cũng tỏ Đấng Christ.

Người gieo công-bình dầu phải khó-khăn buồn-bực, nhiều lần dầm-dề nước mắt mồ-hôi, nhưng mùa gặt sẽ đầy vui-vẻ. Chính Đấng Christ cũng

thấy như thế: «Người thấy kết-quả của sự khổn-khó linh-hồn mình, và lấy làm thỏa-mãn» (Ê-sai 53: 11). Cũng vậy, tin-dồ Ngài hiện nay gieo sự công-bình và tìm cách dẫn-dắt những người đi lạc về Chúa, sẽ được phần thưởng mà Chúa đã hứa: «Những kẻ đắc-dem nhiều người về sự công-bình sẽ sáng-láng như các ngôi sao đời đời mãi mãi» (Đa-ni-ên 12: 3). Phần thưởng ấy đền gấp ngàn lần cho hết thấy những điều mình đã hi-sinh và chịu khó-nhọc.

Vi vậy, bất luận bao giờ và ở đâu, chúng tôi cũng phải cứ gieo công-bình.

Hỡi các quý độc-giả, nếu muốn hái được trái ngon, cần phải như hạng người sau, dỗi lòng nên mới, gieo đều công-bình, thì mới gầy được xã-hội trồn-lành tốt-đẹp. Ngoài Chúa ra, không thể nhờ-cậy phương-pháp nào khác. Vậy, tưởng không gì cần-

thiết bằng nhắc lại lời lâm-chung của ông Chateaubriand: «Chỉ Đức Chúa Jê-sus-Christ mới có thể cứu được xã-hội hiện-thời.»

BỒN-báo ra đời, được các bạn đồng-nghiệp, nhưt là Phụ-Nữ Tân-Văn, vui lòng giới-thiệu, chúng tôi lấy làm cảm-tạ vô-cùng. Còn về lẽ đạo, bồn-báo ôm một tôn-chỉ không cãi-lấy với ai, vậy xin miễn trả lời.

LẠI xin cảm ơn anh em bồn-hội và các quý độc-giả, hoặc giúp bài, hoặc mua báo, hoặc cổ-động giùm. Song, bồn-báo mong anh em ai nấy cứ nên gom công góp sức thêm vào để gánh chung việc Chúa đã giao, khiến cho nhà báo ngày thêm phát-đạt, làm trọn bồn-phận đối với Chúa.—T.K.B.

